

עת"א 40497/05/14 - מוראד חוסין בושקאר, אסיר מספר 1149812 נגד ועדת השחרורים - בית סוהר כרמל

בבית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 40497-05-14 בושקאר(אסיר) נ' משטרת ישראל/שב"ס -מחלקת האסיר ואח'
תיק חיצוני:

בפני הרכב כב' השופטים:

עודד גרשון [אב"ד]

ד"ר מנחם רניאל

חננאל שרעבי

העותר: מוראד חוסין בושקאר (אסיר) ת"ז 301881801 אסיר

מספר 1149812

ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד סביחאת (מ.ר. 36887)

נגד

המשיבה: 1.ועדת השחרורים - בית סוהר כרמל ע"י פרקליטות מחוז
חיפה (פלילי)

פסק דין

השופט עודד גרשון [אב"ד]:

1. לפנינו עתירת אסיר כנגד החלטת ועדת השחרורים לפי **חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001 (להלן - "הועדה")**, אשר דחתה את בקשתו של העותר לשחרור מוקדם ברשיון.

העותר הינו אסיר המרצה 8 שנות מאסר שנגזרו עליו לאחר שהורשע בשתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה. מדובר במאסר שלישי של העותר כאשר מאסריו הקודמים הינם בגין עבירות אלימות חמורות, סחר בסמים וגניבות.

2. ועדת השחרורים נימקה את החלטתה בדבר דחיית בקשתו של העותר לשחרור מוקדם בהמשך מסוכנותו ובעובדה שהאסיר המשיך לבצע עבירות משמעת שהאחרונה בהן היתה ביום 11.11.2013. זאת, בעת שהתקיימו בעניינו דיונים בבקשות השחרור המוקדם שלו.

הועדה ציינה כי עיינה בקפידה בתוכנית רש"א שהוצגה על ידי העותר והגיעה למסקנה כי אין היא מאיינת את מסוכנותו של האסיר.

3. העותר, באמצעות בא כוחו עו"ד מוחמד סביחאת, טען כי הועדה קמא טעתה כאשר דחתה את בקשתו לשחרור מוקדם ממאסר וכי השיקולים שעמדו ביסוד החלטתה הינם **"בלתי סבירים"**. לטענתו, ועדת השחרורים לא התייחסה לגופם של דברים ולא נתנה משקל לעובדה שהעותר הוא אסיר תומך באסירים אחרים אשר עבר ולמד קורסים שונים.

לטענתו, מאז הדיון הראשון בעניינו, בפני ועדת השחרורים, 17.3.2013, אין כנגדו מידעים מודיעיניים חדשים. הוא נמצא בסבב חופשות ללא כל הפרות, עובד במפעל פלסטיק, מקבל ביקורים באופן סדיר ללא כל הסתייגות, מתפקד כראוי ובאופן חיובי והתנהגותו בין כותלי הכלא חיובית למדי והוא משתף פעולה מלאה עם הממונים עליו, שביעות רצונם.

העותר הוסיף וטען כי לשכת שיקום האסיר הכינה עבורו תוכנית רש"א הכוללת פיקוח תעסוקתי, פיקוח איזוק אלקטרוני ותוכנית עבודה במקום עבודה רציני ומסודר והמעביד התחייב לדווח לוועדה אם יפר העותר את תנאי שחרורו. לדבריו, אם הוא אכן מסוכן והוא ממשיך בפעילות עבריינית **"אז מדוע הועבר לאגף נס, מדוע ממשיכים ומאפשרים לו לנוע בין כותלי הכלא באופן רגיל וחופשי ומדוע ממשיכים ומאפשרים לו לצאת לחופשות ובמיוחד כאשר מסווג כקטגוריה ב/2 ללא ערב צמוד?!"**.

העותר הוסיף וטען כי התנהגותו והתנהלותו בכלא הינה למופת, התנהגות תקינה ללא כל דופי וכי לאורך כל תקופת מאסרו הוא לא נחקר בגין חשד לביצוע עבירה פלילית כזו או אחרת ולא נפתח כנגדו תיק כלשהו.

עוד הוסיף העותר וטען כי הועדה לא נתנה משקל למכלול נסיבותיו האישיות כפי שהיתה מצווה לעשות כמצוות חוק השחרור על תנאי.

העותר טען כי החלטת הועדה באשר לסכנה הצפויה ממנו לוקה בחוסר סבירות וגם בחוסר הגיון פנימי. לטענתו, שחרורו על תנאי לא יפגע באינטרס הציבורי, באמון הציבור ובמערכת המשפט. לדבריו, החלטת הועדה ותוצאותיה מהווים **"פגיעה קשה בזכות יסוד של העותר לחופש ובעקרונות הצדק הטבעי"**. **"העותר אינו מסוכן לציבור ועל כן ענישתו פעם נוספת בכך לא לשחררו על תנאי אינה נדרשת לשם חינוכו או תיקונו, אלא ההיפך הוא הנכון"**.

4. באת כח המשיבה, עו"ד רנדה בדארנה, ביקשה לדחות את העתירה. לדבריה, הועדה קמא נתנה החלטה מפורטת ומנומקת ושקלה את כל השיקולים הרלוונטיים והינה **"החלטה סבירה מאוד"**.

באת כח המשיבה ציינה כי הועדה קמא התייחסה לעברו הפלילי העשיר של העותר ולכך שמדובר במאסר שלישי ולהתנהגותו השלילית בין כותלי הכלא כשעבר עבירות משמעת.

באת כח המשיבה טענה כי העותר הציג בפני הועדה קמא מצג שקרי על כך שנערכה סולחה בינו ובין משפחת הקורבן. לטענתה, בירור עם משפחת הקורבן העלה שהמשפחה שללה את טענת העותר על כך שנערכה סולחה בינו ובין משפחת הקורבן ועמדה על כך שהעותר ירצה את מלוא המאסר שהוטל עליו.

בהקשר זה יצויין כי במהלך הדיון בפנינו הודה בא כוח העותר כי אין הסכם סולחה כתוב בין העותר לבין קורבן העבירה אך הדגיש כי סכום כסף הופקד בידי אחד המכובדים שבועדת הסולחה.

5. כידוע, אין לאסיר זכות מוקנית לשחרור מוקדם. אסיר המבקש להשתחרר שחרור מוקדם צריך לשכנע את ועדת השחרורים כי מתקיימים לגביו תנאים המצדיקים שחרור מוקדם וכי לא נשקפת ממנו מסוכנות. לכן, אין קשר בין החלטת הועדה קמא לבין טענת העותר בדבר "**פגיעה קשה בזכות יסוד של העותר לחופש**". העותר, בעבירות שעבר, הביא לכך שזכותו לחופש נשללה כשנגזר עליו מאסר. משעה שהעותר מרצה מאסר בגין עבירות שנעברו על ידו, ממילא זכותו לחופש נשללה **כדין** ועתה על העותר לשכנע את ועדת השחרורים כי יש מקום לשחררו שחרור מוקדם על תנאי.

6. לאחר עיון בהחלטת הועדה, בטענות באי כח הצדדים ובמכלול נסיבות העניין, הגעתי למסקנה כי אין כל הצדקה להתערב בהחלטת הועדה. החלטתה המנומקת והמפורטת של הועדה הינה החלטה סבירה ונכונה בנסיבות העניין. די אם אזכיר בהקשר לכך את העובדה שהועדה ציינה כי העותר המשיך לבצע עבירות משמעת גם בעת שהתקיימו דיונים בקשות השחרור שהוגשו על ידו. עבירת המשמעת האחרונה שנעברה על ידו נעשתה ביום 1.11.2013.

הועדה קמא רשאית הייתה להגיע למסקנה שמסוכנותו של העותר עודנה קיימת וכי התנהגותו בכלא מלמדת שאין הוא ראוי לשחרור מוקדם ברשיון.

7. אשר על כן אני מציע לחבריי הנכבדים לדחות את העתירה.

עודד גרשון, שופט
[אב"ד]

השופט ד"ר מנחם רניאל:

אני מסכים.

**דר' מנחם רניאל,
שופט**

השופט חננאל שרעבי:

אני מסכים.

חננאל שרעבי, שופט

אשר על כן הוחלט, פה אחד, לדחות את העתירה.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשע"ד, 26 יוני 2014, במעמד הצדדים.

חננאל שרעבי, שופט

**דר' מנחם רניאל,
שופט**

**עודד גרשון, שופט
[אב"ד]**